

דנ"פ 8347/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

דנ"פ 8347/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון
מיום 25.11.2021 ובהחלטתו מיום 2.12.2021
בע"פ 8430/20 אשר ניתנו על ידי המשנה לנשיאה נ'
הנדל והשופטים ד' מינץ וי' אלרון

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

זוהי בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה (המשנה לנשיאה נ' הנדל והשופטים ד' מינץ וי' אלרון) מיום 25.11.2021 ובהחלטתו מיום 2.12.2021 (להלן: פסק הדין וההחלטה), אשר ניתנו בע"פ 8430/20. בפסק הדין נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת הדין בעניינו, בה הורשע בביצוע עבירות מין בקטינים, ועל גזר דינו; ובהחלטה נדחתה בקשה שהגיש המבקש לתיקון טעות בפסק הדין לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

1. בשנת 2015 הוגש נגד המבקש כתב אישום שייחס לו שורה של עבירות מין שביצע בשני קטינים, לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 5.3.2019 הרשיע בית המשפט המחוזי בירושלים את המבקש עמוד 1

בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 26.6.2019 גזר עליו 8 שנות מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים ופיצוי כספי בגובה של 50,000 ש"ח לכל אחד מהמתלוננים. המבקש ערער לבית משפט זה על הכרעת הדין ולחלופין על העונש שנגזר עליו. בפסק הדין שניתן בערעור נקבע כי ההליך יוחזר לבית המשפט המחוזי לכתובת הכרעת דין חדשה מאחר שזו שניתנה אינה מנומקת די הצורך ולוקה בחסר, וכפועל היוצא מכך, בוטל גזר דינו של המבקש (ע"פ 5660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.1.2020)).

2. ביום 29.3.2020 ניתנה על ידי בית המשפט המחוזי הכרעת דין חדשה בה הורשע המבקש במרבית העבירות שיוחסו לו, אך זוכה ממספר אירועים שפורטו בכתב האישום. במסגרת הכרעת הדין נדרש בית המשפט המחוזי לשאלת גילו של המבקש בעת ביצוע העבירות וקבע כי את חלקן ביצע בהיותו קטין ואת חלקן בהיותו בגיר. כך, במתלונן א' ביצע המבקש מעשי סדום רבים לאחר הגיעו לגיל 18. כמו כן, ועל פי ההנחה המיטיבה ביותר עם המבקש הוא ביצע במתלונן ד' מעשה סדום אחד לאחר שהגיע לגיל 18. ביום 22.10.2020 ניתן גזר הדין המשלים שבו הופחת עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש לתקופה בת שבע שנים וארבעה חודשים, ויתר רכיבי גזר הדין המקורי נותרו על כנם.

3. המבקש הגיש ערעור לבית משפט זה על הרשעתו ועל חומרת העונש שהושת עליו. עיקר טענותיו הופנו כלפי ממצאי העובדה והמהימנות שקבע בית המשפט המחוזי, וביום 25.11.2021 דחה בית משפט זה פה-אחד את הערעור, על שני ראשיו. פסק הדין ניתן על ידי השופט אלרון, בהסכמת המשנה לנשיאה הנדל והשופט מינץ, ובו נקבע, בין היתר, כי אין מקום להתערב בהעדתו של בית המשפט המחוזי את גרסתם של המתלוננים על פני גרסתו של המבקש. בהקשר זה צוין כי מקריאת עדות המתלוננים ומהקביעות הברורות שבהכרעת הדין עולה כי אין ספק בכך שהמתלוננים העידו עדות אמת ביחס למעשי המבקש. אשר לגזר הדין, נקבע כי בהינתן מכלול נסיבות המקרה העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, ואף יש שיאמרו שמדובר בעונש מקל.

4. ביום 29.11.2021 הגיש המבקש בקשה לתיקון טעות בפסק הדין לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט. המבקש טען כי פסק הדין לא כלל התייחסות לטענתו לפיה לא הוכח שביצע את העבירות בהיותו בגיר. המבקש הוסיף כי משום שמדובר בטענה מרכזית שיש בה כדי להשליך באופן מהותי על עונשו, היעדר ההתייחסות אליה היא בגדר טעות. בבקשה נטען כי אמנם נהוג לעשות שימוש בסעיף 81 לחוק בתי המשפט לתיקון טעויות טכניות, אך הפסיקה הכירה באפשרות לבצע תיקונים מהותיים בפסק דין טרם שבית המשפט "קם מכסאו". המבקש סבר כי משום שחלפו שלושה ימים בלבד מיום מתן פסק הדין ועד הגשת הבקשה, אשר בהם כלולים ימי סוף השבוע, אין מניעה לראות בכך מצב דברים לפיו בית המשפט טרם קם מכסאו. במסגרת הבקשה התבקשה הסכמת המשיבה לתיקון פסק הדין, אך הסכמה כאמור לא ניתנה.

5. ביום 2.12.2021 דחו המשנה לנשיאה הנדל והשופטים מינץ ואלרון את הבקשה, בציינם כי:

"לאחר שעיינו בבקשה, החלטנו לדחותה אף מבלי לבקש את תגובת המשיבה. הבקשה שלפנינו במהותה כלל אינה בקשה לתיקון טעות בפסק דין בהתאם לסעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, וממילא פסק הדין שניתן בערעור מדבר בעד עצמו (ראו סעיפים 20 ו-38 לפסק הדין)."

6. מכאן הבקשה שלפניי, בה טוען המבקש כי בפסק הדין ובהחלטה נקבעו שתי הלכות חדשות. ראשית, עמוד 2

לעמדת המבקש פסק הדין לא התייחס לטענתו בדבר גילו בעת ביצוע העבירות, ובכך יש משום קביעת הלכה לפיה ערכאת הערעור אינה מחויבת להתייחס לטענות מרכזיות שמעלה בעל דין. לשיטתו, "הותרת חוסר הנימוק על כנ"ו" מצמצמת את גדריה של חובת ההנמקה המוטלת על בית משפט זה. שנית, המבקש טוען כי ההחלטה בבקשה לתיקון פסק הדין היא החלטה עקרונית אשר סותרת פסקי דין קודמים של בית המשפט העליון, שהכירו באפשרות לביצוע תיקון מהותי של טעות שנפלה בפסק דין במקרים שבהם בית המשפט טרם "קם מכסאו". בהחלטה זו, לטענת המבקש, יש משום קביעת הלכה שלפיה לא ניתן לערוך תיקון מהותי בפסק דין לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט.

7. דין הבקשה להידחות. סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט קובע כי תנאי לקבלת בקשה לדיון נוסף הוא כי בפסק הדין נושא הבקשה נפסקה הלכה (דנ"פ 1175/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.2.2019)). עיון בפסק הדין ובהחלטה מעלה כי לא נפסקה בהם כל הלכה בכלל או באשר לחובת ההנמקה בפרט. משכך, הדיון הנוסף אינו המסגרת המתאימה לדיון בסוגיה זו (דנ"פ 6688/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.11.2019); דנ"פ 7749/17 מדינת ישראל נ' אוחנה, פסקה 11 (6.2.2018)). זאת ועוד, חרף הנופך העקרוני שמנסה המבקש לשוות לה, ההחלטה על דחיית הבקשה לתיקון פסק הדין לא דנה בשאלת סוגי התיקונים שאותם ניתן לערוך לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט. בית המשפט בחן באופן פרטני את הבקשה שהגיש המבקש לפי הוראת הסעיף, ודחה אותה בהחלטה תמציתית לגופם של דברים. על כן, גם בעניין זה לא נפסקה כל הלכה, ודאי לא הלכה ברורה ומפורשת המגלה עצמה על פני ההחלטה (דנ"פ 4966/19 קרני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.8.2019)). למעלה מן הצורך אוסיף ואציין כי לא מצאתי שההחלטה חורגת מהוראת סעיף 81 לחוק בתי המשפט או סוטה מההלכה הנוהגת בדבר יישומו (ראו: ע"פ 4190/13 סמואל נ' מדינת ישראל, פסקאות 109-110 (18.11.2014)).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בשבט התשפ"ב (26.1.2022).

ה נ ש י א ה